

för övrigt är välkänt från både svenska och norska medeltida runinskrifter, karaktär av schablon. Det ristats alltid utan skiljetecken mellan verbformen och objektet.

Namnet *Magnus* är icke ovanligt i medeltida runinskrifter: Vg 81 (**magnus**), Vg 219 (**mahnnus**), Sm 26 (**mahnus**), 67 (**magnus**), 68 (**mahno**, dat.), NIyR 179 (**hæra mahnusar norihs konohs**, gen., Magnus Eriksson), 323 (**mag hin hilg**, Magnus den helige).

Inskriftens två sista runor äro svårförklarliga. De ha annan och enklare karaktär än den föregående runföljden, och det kan därför ifrågasättas om de äro samtidiga med denna. Innehållet är dunkelt. Substantivet *ho f.* anser jag utslutet som benämning på en liten ask eller dosa, som det här närmast gäller.

Beträffande tiden för inskriftens tillkomst hör den runologiskt hemma i äldre medeltid. Konsthistoriskt sett kan föremålet dateras till 1200-talet eller möjligen början av 1300-talet.

214. Varnhems (Skarke) sn, klostret. Nu i Statens historiska museum

Pl. 166

I samband med utgrävningen av Varnhems kloster påträffades 1926 i »Sydosthuset» en liten ribba av ben med ristade tecken, av vilka några förefalla att vara runor. Fyndomständigheterna äro icke närmare kända. Föremålet tillhör Statens historiska museum och har inv.nr 18.393: 886.

Ribban, som nu är 52 mm lång, 4–7 mm bred och 6–8 mm tjock, är avbruten vid den bredaste ändan. På ena smalsidan finns spår av fastrostad järn. Teckenraden, som återfinnes på den släta bredsida (alla andra sidor äro obearbetade), är oskickligt inskuren. Den saknar ramlinjer. Tecknens höjd är densamma som sidans bredd. Inskriften skall förmodligen läsas från den smala ändan i riktning mot den bredare.

Inskrift:

- s - n - - - - cn - s . . .
 5 10

Till läsningen: Första tecknet består av nedre hälften av en hst. 2 **s** är en säker runa. Därefter följer en hst utan synlig bst. 4 **n** är säker runa; bst är dubbelsidig. Tecknet 5 består av en djup, snett nedåt höger gående linje; från mitten av denna utgår en kort skåra med lodrät riktning, som når ända ned till föremålets undre kant (**a?**). Nr 6 är en mot vänster konvex linje, djupt skuren. Nr 7 är en hst med bågböjda bistavar ansatta vid toppen och basen, allt djupt skuret. Nr 8 består av en halv hst utgående från ribbans övre kant, **c?**; tecknet har icke haft längre hst; bistavar saknas. Nr 9 är en hst med lång dubbelsidig **n**-bst. Nr 10 består av en djupt skuren hst och t. h. om den en ytterst svag linje, som utgår från huvudstavens mitt och snett nedåt höger, troligen ej avsiktlig. 11 **s** är en säker runa. Skiljetecken tycks icke förekomma.

Ingen mening kan utläsas ur inskriften. Ristarens avsikt är dunkel liksom föremålets art (sprint?).